

Klenovický měsíčník

Zpravodaj obecního úřadu v Klenovicích ze dne 27.10.1995

Vše při satrém?

Dne 16. a 17.10.1995 prováděla firma Strabag a.s. v naší obci pokládku nového živičného povrchu na silnici E 55. Na základě předběžného souhlasu ref.dopravy OkÚ Tábor byl provoz regulován světelnou signalizací. Ukázalo se však, že toto opatření bylo nevyhovující a tak dopravní inspektorát odklonil dopravu po místní komunikaci č.p.381/4. Tato komunikace není však stavěna na provoz těžkých nákladních vozidel, tudíž je logické, že došlo k jejímu poškození. Z toho důvodu bylo ObÚ v Klenovicích vyvoláno jednání za účasti Strabag a.s., ref.dopravy OkÚ Tábor, Správy a údržby silnic Tábor. Zástupce dopr.inspektorátu se omluvil. I když v závěru jednání bylo přijato řešení, které obci škody nahrazuje, průběh jednání vyvolával dojem, že stále ještě žijeme v socialismu. Všichni zúčastnění sice uznávali, že obec byla poškozena, ale nikdo to vlastně nezpůsobil a tudíž nikdo za to nenese zodpovědnost. Bude patrně dlouho trvat, nežli se naučíme ctít majetek druhých.

-st-

Není guma jako guma

Na dny 21. a 22.10.1995 vyhlásil ObÚ v Klenovicích sběr ojetých pneumatik. Po tyto dva dny byl na návsi přistaven vůz, na který měli občané uvezený odpad ukládat. Již v sobotu 21.10. se však na voze vedle sbíraného odpadu objevily i duše z kol a holínky. Sice odpad vyrobený rovněž z gumy (přesněji pryže), ale rozhodně s pneumatikami nemající nic společného. V souvislosti s odpady ještě jedna připomínka. V minulém čísle měsíčníku byla uveřejněna výzva na sběr starých hadrů pro potřeby opravářské dílny. Do dnešního dne na ObÚ nikdo z občanů tento druh odpadu neodevzdal, ale v kontejneru je plno tohoto materiálu a dokonce čistého. Patrně jsou některé pojmy pro jisté lidi nepochopitelné. Dále bylo v měsíčníku uvedeno, že na ObÚ se vybírají monočlánky a lékovky (nebezpečný odpad, který nepatří do popelnic), podle odevzdávaného odpadu lze soudit, že měsíčník čtou v obci čtyři lidé (nebo snad ostatní neumí číst), nebo pouze ti čtyři lidé mají uvedený odpad doma a ostatní nikoliv. Domnívám se však, že to asi bude jinak.

-zst-

Upozornění

Upozorňujeme občany bydlící v ulici ve směru od prodejny paní Turkové směrem k domu p.Difference, že před prodejnou u p.Turkové je upravené prostranství, kde lze parkovat. Toto prostranství bude časem upraveno na parkoviště. Vzhledem k tomu, že uvedená ulice se díky parkování vozidel stává neprůjezdnou, žádáme, aby k parkování bylo využíváno zmíněné prostranství.

-ObÚ-

Společenská kronika

Životní jubilea v měsíci listopadu

narození

6.11.	pan Ladislav Chochola	č.p.127	73 let
26.11.	paní Tekla Holasová	č.p.88	85 let

noví občané

manželé Danuše a Karel Kropíkovl č.p.1
manželé Sylva a Jaroslav Lenker se synem
Tomášem č.p.12
Jan Novák č.p. 135

narození

Kateřina Molíková č.p.8 *6.10.1995

Výlov rybníka opět po mnoha letech

Tak, jak bylo uvedeno v minulém čísle, uskutečnil se dne 14.10.1995 opět po mnoha letech výlov místního rybníka. Díky panu Adolfu Kropíkovi byl v loňském roce osazen kapřím plůdkem a přes velmi rozporuplné názory místních občanů, kteří tvrdili, že v tomto "bahňáku" nemůže nic vyrůst, že to popadá a pod, se nic takového nestalo a kapři zdárně a ve zdraví dorostli do váhy 2 kg a více. Jak bylo avizováno, byl jeden kus prodáván za 50,-Kč. Při dnešním tržním hospodářství je to cena více než kulatní (běžně se prodává 1 kg kapra za 48,-Kč). Výše uvedená cena byla stanovena pouze pro občany naší obce. Možná, že právě toto opatření vedlo místní občany k názoru, že tyto kapři jsou ekologicky závadní a proto zájem o koupi z jejich strany byl velmi malý - podotýkám, že k jejich škodě.

-st-

Nabídka

Firma ANTIKOR Praha nabízí dodání smaltovaných tabulek domovních čísel. V nabídce se uvádí, že životnost těchto tabulek je "stoletá". Pokud někdo z občanů bude mít zájem, je možno požadavky nahlásit v kanceláři ObÚ - čísla budou objednána jednotně. Cena 120,-Kč + 22% DPH.

-red-

Podzimní zamyšlení

Je říjen, druhý podzimní měsíc a dá se říci, že velmi krásný. Když se rozhlédneme kolem sebe, mají se oči na co dívat. Příroda se začíná měnit a vybarvovat. V jedné koruně svítí listy žluté, v druhé oranžové a hned vedle červené, jako zralá jahoda. Co strom či keř, to krásná barevná paleta, jako by neviditelný malíř paní přírodě kráslil šat na velký, slavnostní ples. A což teprve když se během října sejdou všechny barvy na jedné koruně! To se oči nemohou vynadívat a ruce si přejí na všechnu tu krásu sáhnout. Jako děti jsme si ty nejlepší a nejvíce vybarvené listy trhaly a snažily se voskovkami na papír zachytit jejich podobu nebo si je dávaly vylisovat do knih. Potom jsme se jejich barevností mohly těšit i v zimě.

Vzpomínám, že jsem se v této době vždy ráda dívala z vlaku, autobusu nebo auta na všechny ty barevné odstíny, které se mihaly a ubíhaly za oknem. Při pohledu na všechny ty divy přírody jsem si vždy uvědomila jak krásně je na světě. Vždyť kolik krás se skrývá kolem nás a nabízí se zdarma k prohlédnutí? A jaké štěstí má člověk nebo jakýkoliv jiný tvor, který může vidět. Kolik štěstí se skrývá i v tom, že můžeme poznat rozdíl mezi světlem a tmou, že můžeme vidět slunce, květiny, zvířata, barvy. Každý, komu je to dopřáno, by měl každé ráno říci - "DĚKUJI". Děkuji za to, že vidím, slyším a že se pohybuji. Děkuji za to, že je mi dopřáno být součástí veškeré té krásy kolem. Naše země i planeta je krásná a je velká škoda pro nás, že si to vždy neuvědomujeme a sami mnohdy tu krásu záměrně ničíme.

Je to stejné jako s našim zdravím. Pokud nám nic není, ani nám nepříjde na mysl, kolik pohybů musí naše tělo vykonat. Ale stačí, aby přišla nemoc, úraz nebo i stáří a donutí nás to o tom přemýšlet. Vždy je možné začít znovu - starat se lépe o sebe, ale také o vše co je kolem nás. Můžeme začít třeba již tento měsíc např. s úpravou zahrádky. Protože říjen není jen měsíc, který nabízí krásu k obdivu, ale je to také měsíc plný práce. Vše co jsme na zahrádce od jara vypěstovali je již pomalu sklizeno a tak je třeba připravit půdu k opočinu. Téměř na každé zahrádce je vidět ohnutá postava v pracovním oblečení s náčiním potřebným k obdělávání půdy. Že se pracuje opravdu pilně, o tom svědčí narůstající počet těch, kteří odváží všechnu tu uvadající krásu a zbytky po zelenině na kompostovou skládku za ves. Po cestě tam i zpět je možné zjistit, jestli nemáme proti ostatním velké zpoždění nebo se zastavit se sousedem nebo známým na kus řeči. Probrat, co je ve vsi nového, kolik toho máme na zahrádce hotového a co nás ještě čeká, jak jak jsme na tom se zdravím. Navzájem si postěžovat, jak dostávají zabrat naše záda při tom stálém ohýbání, rýpání a hrabání. Ale zaplat' bůh, že se můžeme hýbat! Všechno přece má svůj konec a v zimě bude na odpočinek času dost. Takže jak říkala už moje babička: "S chutí do toho a půl je hotovo". Než přijde opravdu zima, jistě nám ještě zbude čas na pár procházek tou naší krásnou jihočeskou přírodou. Vždyť nám stačí vyjít si jen za ves a můžeme si vybrat - pole, louky, voda i les. Co si přát víc? Snad jen to, abychom si té podzimní krásy užili všichni co nejvíce, podle svých možností a zálib.

A na závěr pár lidových moudrostí vážících se k měsíci říjnu:
Říjne, říjne, ty malíři podzimu, nutíš nás pěkně připravit se na zimu.

Rychle než přijede Martin na bílém koni, potom by už bylo pozdě bycha honit.

Vydala zahrádka všechny svoje plody, abychom mohli mít v zimě hody.

V té době pěkně v teple až seděti se bude, na slunko si vzpomenem při pohledu na jablíčko rudé.

-Veselá-

Rádky z historie obce (pokračování)

Tehdy nikoho nenapadlo, že brzy nastane trápení nesrovnatelně větší, které se právem i poddanému lidu v Klenovicích bude zdát nekonečné. Začalo to po známé pražské defenestraci z května 1618, když v červnu na soběslavsko přitáhla neukázněná česká vojska Thurnova, pokračovalo příchodem vojáků císařských a znovu armády české a pak znovu císařské. Nemilosrdní byli jedni i druzí, katolíci i nekatolíci, vojska česká i císařská. Již koncem roku 1619 byla většina vesnic kolem Soběslavi vypálena a téměř liduprázdná, neboť jejich obyvatelstvo, pokud nájezdy vojsk přežilo, rozuteklo se do okolních lesů. Ale město Soběslav přes mnohé výhrůžky a napomenutí nejvyššího velitele císařských vojsk Baltasara Marradasa se rozhodlo od podpory českých nekatolických vojsk neustoupit. Situace se však rychle změnila po prohrané bitvě na Bílé hoře 8.listopadu 1620. Již za týden po ní soběslavští prý po "vnuknutí božím" usoudili, že bude dobře, aby "pod milostivou ochranu jeho císařské milosti se dali", což v dopise do Budějovic hned napsali. Jen o jedno, v něm Marradasa prosili: "aby při evangelickém náboženství zůstatí mohli".

To bylo v neděli. Již v úterý 17.listopadu přitáhl Marradas s částí svého vojska k Soběslavi. Slibovali soběslavští, sliboval i Marradas. Od té doby se Soběslav stala střediskem vojsk císařských, která vedla odtud (tedy přes Klenovice) dlouhé a dlouho neúspěšné výpady proti Táboru, jenž zůstal v rukou českých stavovských vojsk.

Město Soběslav bylo povinno pro císařské opatřovat stravu i peníze, ošetřovat raněné i nemocné, což stálo tisíce a tisíce kop. Soběslavští měšťané brali pro císařské všude - i v blízkých vesnicích i na okolním zboží, které jim nepatřilo.

Útoky jedněch i druhých, císařských proti Táboru a tábořských proti císařským trvaly i přes zimu a příští léto. Po kraji se rozhostila nepředstavitelná bída. Kradli nejen vojáci, ale i různí lotři, kteří se usadili v kraji. Ale nejen to. Soběslav byla povinna Táboru poslat i své muže - z města každého třetího, ze svých vesnic každého pátého. Teprve až v pozdním podzimu, 18.listopadu 1621 byl Tábor Marradasem dobyt a rozbořen.

Marradas z počátku soběslavským sliboval mírné zacházení i ochranu, ale i tentokrát se ukázalo, že sliby jsou jen chyby. Naopak všechny její statky "hned k ruce císaře byly jatý" a byly dány ke správě hraběti Slavatovi. Tím i dvůr poplužní s poplužím ve vsi Klenovicích a s ovčínem "a ves celá Klenovice" byly Soběslavi zkonfiskovány a přešly do rukou Slavatových.

Postupně nastal i útlak náboženský. Již v roce 1621 byly v Soběslavi konány bohoslužby dvojí - u Sv.Víta katolické, ve velkém kostele evangelické. Ale už roku příštího roku odchází z města kněz evangelické víry a bohoslužby se konají jen katolické. Tak to postupovalo dál a dál. Většina mužů soběslavských postupně "dobrovolně" přijala víru katolickou jako víru jedinou, ale manželky některých z nich dále setrvaly na své víře evangelické. Obdobné problémy byly s poddanými i okolních vesnic - asi též s klenovickými.

-Podle PhDr Jaroslava Hojdara připravila Hana Veselá- (pokračování příště)

I když se ještě někdy dny vydaří, je tu definitivně podzim. Příroda se ukládá ke spánku, jen jeleni troubí své milostné fanfáry. Listopad je velice chudý na slunce, na zeleň a dokonce i na liturgické svátky. Na počátku měsíce bude řada z nás směřovat na hřbitov. Mám na mysli tzv. dušičky - 2.11. se od nepaměti dodržuje pietní svátek uctění památky zesnulých ... a ještě připomínám, že poslední poslední listopadová neděle je první nedělí adventní. Také lidovým zvykům se v tomto měsíci nedaří. Prostě usínání, doba odpočinku. Poslední chystání na zimu, poslední doplňování zásob z letní úrody. Na venkově se ještě místy suší křížaly, tam, kde se rodily švestky měli hospodáři práci s jejím nakládáním na slivovici. V našem kraji spíše sušíme švestky na vánoční omáčku. Poslední opozdilci - tažní ptáci - se chystají k odletu a zimní spáči kuž mají doplněnou spížku v doupatech.

V životě člověka jsou situace, kdy může konečně vychutnávat krásu rodinného krbu, zapomenout na každodenní trampoty. Vždyť měsíc listopad je k tomu přímo předurčen. Už v jeho názvu se skrývá jeho "náplň". Listí opadá, hospodář ukončí poslední práce na poli i v zahradě a tak se nabízí klid a pohoda. Dny se krátí a chmurná odpoledne doslova zvou k tomu, abychom poseděli s rodinou, s přáteli.

Co nám říkají staré kroniky

Lidé se odevždy snažili najít vztahy mezi atmosférickými a astronomickými jevy a událostmi na zemi. Proto jsem si dovolila zalistovat pro vaše pobavení ve starých kronikách, a protože se píše rok 1995, budu hledat to, co bylo zaznamenáno před 1200 až 130 roky u letopočtů končících na trojku nebo osmičku.

Dejme však konečně slovo starým záznamům:

1928, 30. listopadu - na den sv. Ondřeje, apoštola Páně, hrozné zemětřesení ve Vlaších a jinde. Předěšla takové zemětřesení kometa.

1448, 6. listopadu - ve středu před sv. Martinem napadl sníh tak veliký, že se štěpí rozličné, borové, dubí z kořen vyvracelo, bylo toho roku velké lacino...

1608, 27. listopadu, ve tři hodiny na noc u Brna zdvihla se strašná mračna a z nich šlo velké blyskání a hučení strašlivé, též i zemětřesení, při tom tma ukrutná byla a v tom nebe se otevřelo a koule ohnivá sletěla k zemi a tak jasně ten okrásek na hodinu téměř osvitila, lidé jinak neměli, než že k poslednímu soudu přijde ...

1788, 28. listopadu - pro velikou a téměř nesnesitelnou zimu stalo se mezi našimi a Turky příměří ...

Něco málo z kuchyně: švestkový koláč s polevou

Potřebujeme: 375 g polohr. mouky, 130 g cukru krupice, 175 g tuhého másla nebo rostl. tuku, 2 vejce, 4 žloutky, špetku soli, strouhanou kůru ze dvou citronů, 1 kg švestek nebo sliv, 1 kelímek kysané smetany, 1 sáček vanilkového cukru, 1 lžičku škrobové moučky.

Prosátou mouku, na malé kousky nakrájené máslo, vejce, 2 žloutky, 100 g cukru, sůl a polovinu citronové kůry zpracujeme do hladkého těsta a uložíme do chladna. Švestky opereme, podélně rozkrojíme a vypeckujeme. Vymažeme dno dortové formy, ze 2/3 těsta vyválíme placku a vložíme do formy. Ze zbylého těsta uděláme váleček z něhož vytvarujeme koláčový okraj. Na těsto rozložíme švestky a uděláme polevu: rozmícháme 2 vejce a 2 žloutky se zbylým cukrem a citr. kůrou, škrobem a smetanou. Krémem švestky stejnoměrně přelijeme. Koláč pečeme hodinu v předehřáté troubě. Po upečení vyjmeme z formy a dáme vychladnout. Výborně chutná se šlehačkou s vanilkovou příchutí.

Přílohu připravila Zdena Chadtová

Vydává ObÚ Klenovice nákladem 130 výtisků z dobrovolných příspěvků občanů. Povoleno pod číslem OkÚ 24/93. Odpovědný redaktor Miroslav Fiala. Rozšiřuje ObÚ Klenovice. Uzávěrka příštího čísla 15. 10. 1995.